

Generalforsamling i sektionen for ungdomsskolelærere m.fl i Uddannelsesforbundet

Den 17. september 2014 i Middelfart

Sektionsbestyrelsens skriftlige beretning
for perioden september 2011 til september 2014

Uddannelsesforbundet august 2014

Indholdsfortegnelse:

1. Organisatoriske forhold
2. Løn og ansættelsesforhold
3. Det uddannelsespolitiske arbejde
4. Skoleformens udvikling
5. Sektionsbestyrelsen

Indledning

Kongresperioden har været ganske særlig. Det mest specielle var forløbet i forbindelse OK-13 og lockouten. Forbundets arbejde i forbindelse hermed har haft et meget stort omfang, og det samme har opfølgningen på lockout og lovindgreb. Der har fx været afholdt to ekstraordinære kongresser i perioden og en række TR-kurser og meget velbesøgte temakurser.

Endeligt er det særligt, at der er tale om den første kongresperiode uden særlige regler med baggrund i fusionen.

Citat fra Uddannelsesforbundet skriftlige beretning til kongressen 2014

1. Organisatoriske forhold

Beretningen behandler perioden september 2011 til september 2014.

Der er blevet afholdt 2 ekstraordinære kongresser i perioden og sektionen har været nødt til at afholde to ekstraordinære generalforsamlinger.

Medlemsudvikling

I maj 2011 havde sektionen i alt 650 medlemmer, LKB 70 og Landsklubben i US 562. (18 udenfor landsklubberne).

LKB blev på generalforsamlingen i 2011 nedlagt og deres medlemmer overflyttet til sektionen af vejledere og beskæftigelsesmedarbejdere. Landsklubben i US blev "lagt i dvale" og de økonomiske midler blev overflyttet til sektionen.

Sektionen medlemstal i maj 2014 var 651.

Så selv om sektionen har afgivet medlemmer til sektionen af vejledere har vi opretholdt medlemstallet, hvilket skyldes at vi har oplevet en medlemstilgang på ungdomsskoleområdet i samme størrelsesorden som vores afgivelse.

Tillidsrepræsentanterne

Sektionen havde 1. maj 2011 53 tillidsrepræsentanter. De 6 er beskæftiget med 10. klassevirksomhed/10. klasses centre i US, og resten er beskæftiget med ungdomsskolens heltidsundervisning (HU).

Sektionen har desuden en række kontaktpersoner.

Der er sket i lille fald i antallet af tillidsrepræsentanter. Vores medlemmer står "ikke i kø" for at blive tillidsrepræsentant. Det kan mærkes at presset er steget. Samtidig ser vi en tendens med at skolerne kun

ønsker én tillidsrepræsentant, selv om der er tale om flere afdelinger. Denne tendens vil sikkert fortsætte i næste periode.

Der er fortsat på ungdomsskoleområdet enkelte skoler med HU-aktivitet, hvor vi ikke har tillidsrepræsentanter. Det er alle steder tale om helt små skoler.

Vores organisationsprocent skønnes i ungdomsskolen til at være omkring de 85%. Så både medlemshvervning samt sikring af tillidsrepræsentanter på vores skoler vil fortsat være et vigtigt indsatsområde for den kommende periode.

Der har i perioden været en proces mellem Uddannelsesforbundet og DLF, som har omhandlet processen når en 10. klasses aktivitet flyttes til bl.a. ungdomsskolen. Processen er endt med et papir som bl.a. er en procesvejledning til overflyttelsen.

Vi har set en tendens til at flytte 10. klasses aktiviteter organisatorisk over til ungdomsskolen. Denne proces vil efter alt at dømmes fortsætte og blive forstærket i den kommende periode.

TR-uddannelsen

I 2012 var alle dele af TR-uddannelsen efter fusionen gennemført, og det var med stor deltagertilfredshed. I alt havde 244 tillidsrepræsentanter deltaget i større eller mindre dele af TR-grunduddannelsen siden 1. januar 2010, og 53 tillidsrepræsentanter havde færdiggjort grunduddannelsen.

En vigtig del af TR-uddannelsen er de traditionsrige Temakurser. Kurserne er for tillidsrepræsentanter, som har gennemført TR-grunduddannelsen. En gang om året samles mellem 150 og 180 tillidsrepræsentanter i kursusforløb over tre dage, hvor der er mulighed for at vælge et fagligt indhold, så man opdateres på de felter, hvor man som TR har brug for ny viden og færdigheder. Desuden giver Temakurserne et fint rum for netværksdannelse mellem tillidsvalgte på tværs af Uddannelsesforbundets skoleformer og overenskomstområder. Som følge af lovindgrebet (lov 409) i lærernes arbejdstid har de seneste kurser særligt handlet om de nye arbejdstidsregler, arbejdet med baglandet, forhandling og forhandlingsmandat m.v. Temakurserne evalueres hver gang af deltagerne og resultatet heraf viser en meget stor deltagertilfredshed.

I kongresperiodens sidste del har der været en meget stor udskiftning blandt forbundets tillidsvalgte. Mange erfarne kræfter er gået fra i perioden og nye kræfter kommet til. I august 2014 startede næsten 60 nyvalgte tillidsrepræsentanter på grunduddannelsen med introduktionen og efterfølgende de første obligatoriske moduler. Uddannelsen er tilpasset den nye situation på skolerne og er målrettet de pågældende tillidsrepræsentanters områder. Det forventes, at alle de nyvalgte tillidsrepræsentanter i løbet af efteråret 2014 gennemfører så stor en del af grunduddannelsen, at de har baggrund for at matche opgaven ude på skolerne. For Uddannelsesforbundet er det højt prioriteret, at nyvalgte tillidsrepræsentanter straks efter valget modtager et tilbud om hurtig og tilstrækkelig uddannelse til at varetage hvervet.

(Fra Kongres i Uddannelsesforbundet 2014, skriftlig beretning).

Vi har som resten af forbundet fået nye tillidsrepræsentanter og haft mange nye tillidsrepræsentanter igennem den nye uddannelse. At sikre en fortsat høj TR-deltagelse på vores uddannelser er en fortsat vigtig opgave.

Flere tillidsrepræsentanter har ønsket uddannelse til også deres suppleanter. På skoler, hvor der har været "udbredte arbejdsproblemer", eller hvor det har været hensigtsmæssigt, har sektionen bevilget uddannelse til suppleanten.

Sektionen har ligeledes opfordret nye som gamle suppleanter til at deltage i forbundets "Introdag". Enkelte har indtil videre benyttet sig af tilbuddet.

En styrkelse af suppleanternes rolle skal fortsat have sektionens opmærksomhed i den kommende periode.

Lov 409 har forstærket dette behov.

TR-Ringmøderne

Der har i perioden været afholdt i gennemsnit 2 årlige ringmøder i Ring-Vest og i Ring-Øst. Det er møder som forbundet, sektionen og tillidsrepræsentanterne prioriterer højt. Suppleanter er også inviteret og enkelte har deltaget.

Vi har efterhånden fået en tradition med en gang om året at afholde et 12-12 møde i dette regi.

Det lokale arbejde

Klubmøderne på den enkelte skole er et vigtigt forum for den enkelte tillidsrepræsentant. Vi har fortsat et klubtilskud på 50 kr. om året pr. medlem. 1/3 af vores tillidsfolk har brugt denne ordning. Udviklingen af de lokale klubber er ligeledes et indsatsområde for den kommende periode.

Kommende lokale samarbejdsflader med øvrige repræsentanter fra Uddannelsesforbundet skal tilskyndes og have sektionens opmærksomhed.

2. Løn og ansættelsesforhold

OK 2011.

Overenskomstfornyelsen i 2011 var en vedligeholdelsesoverenskomst i krisens tegn – så ikke mere om den...

Et historisk overenskomstforløb

Uden at overdrive kan man betegne forløbet om overenskomstfornyelserne for lærerområderne ved OK 13 som historiske. Ingen af de berørte organisationer har oplevet noget tilsvarende tidligere. Efter et næsten almindeligt generelt forhandlingsforløb med staten og KL via CFU og KTO, som resulterede i begrænsede lønstigninger og en fastholdelse af reguleringsordningen, lod arbejdsgiverne lærerområderne blive tilbage i de specielle forhandlinger. Arbejdstidsaftalerne skulle "normaliseres", var modpartens "stålsatte" krav.

Efter forløbet blev det dokumenteret, at der i november 2012 blev lagt en plan for fjernelse af lærernes arbejdstidsaftaler. Statsmagten og KL var klar til at gå hele vejen med en nøje koordineret plan om og eventuelt et diktat af lærernes fremtidige arbejdsvilkår.

Helt fra starten i forløbet blev organisationerne mødt med arrogante og ultimative meldinger. Modparten udviste ingen respekt for de meget forskellige undervisningsområder, forbundet repræsenterer, og ej heller nogen særlig interesse. Senere kom ydmygelsen af Forligsinstitutionen, med en arbejdsgiver der bare ikke ville give sig en millimeter for at opnå et resultat. Og endelig en koordineret lockout af lærerne, der havde som formål at lade lærerne og deres organisationer bløde med henblik på, at vi skulle komme krybende og skrive under på et diktat. Sådan var planen fra november. Målet var at lamme eller i det mindste svække lærerne og deres organisationer, så et nyt styringsregimente kunne sættes igennem. Væk med al forhandlings- og aftaleret – ind med central ledelse med stort L – fra oven og nedefter. Det blev sat i tale, at skoleledelserne skulle have et større ledelsesrum, men Moderniseringsstyrelsens senere hyrdebrev om, hvad ledere må og ikke må, har reelt gjort dem til værkførere ude på skolerne. Ironisk nok må de ikke selv bestemme samarbejdsformen med medarbejderne og deres repræsentanter. Fx må de ikke lave aftaler lokalt på trods af, at dette er en mulighed, som nævnes i lovindgrebet.

Uddannelsesforbundet ønskede ikke at ændre de daværende arbejdstidsaftaler, fordi de fungerede godt ude i dagligdagens arbejde med elever og kursister. Derfor kom forbundet til OK 13 alene med krav om at få etableret fælles projekter om bedre inklusion, om et bedre arbejdsmiljø og om en forbedret og mere strategisk efteruddannelsesindsats – helt i overensstemmelse med medlemmernes udsagn. Vores argumentation havde fokus på kvaliteten i arbejdet og et godt arbejdsmiljø på arbejdspladserne. Det er nødvendigt, for at lærerne kan levere på de mange ambitiøse uddannelsespolitiske målsætninger, som vi konstant mødes med. Men arbejdsgiverne ville kun drøfte vores krav, hvis vi imødekom deres krav fuldt og helt. De insisterede dermed på helt nye spilleregler, som var ødelæggende for, hvad der er normalt for forhandlinger i en "dansk model".

I forløbet stillede forbundet opklarende spørgsmål til, hvordan arbejdsgiverne forestillede sig en ny aftale om arbejdstid og bad dem fremlægge et udkast til, hvordan en sådan skulle se ud. Men ikke førend gymnasieaftalen var indgået med AC medio februar, fik forbundet noget på skrift på nogle få af vores områder, og da var det gymnasieaftalen, de fremlagde – og vel at mærke uden løntillæg af nogen art.

Forbundet afviste gymnasieaftalen, idet den intet værn har mod det grænseløse arbejde og er uanvendelig i forhold til, således som udfordringerne og opgaverne er på forbundets arbejdspladser.

Forbundet accepterede i forløbet væsentlige dele af arbejdsgivernes hovedkrav, og til gengæld krævede vi værn mod det grænseløse arbejde. Men arbejdsgiverne ville ikke sikre et værn om den gode undervisning og om arbejdsmiljøet. Forbundet accepterede desuden en reel normalisering; for lærerne har, som det gælder på andre normale, almindelige arbejdspladser, brug for nogle værn mod det grænseløse arbejde. Men ej heller her kunne forbundet få nogen som helst garantier fra arbejdsgiverne.

Da organisationerne ikke bare ville lægge sig helt ned, kom brevene om lockout. Først fra Moderniseringsstyrelsen og kort tid efter fra KL.

Efter fire ugers lockout kom regeringsindgrebet – et indgreb, som fulgte arbejdsgivernes krav. I KL's og Moderniseringsstyrelsens fortolkning betyder indgrebet, at arbejdsgiverne ikke må forhandle med lærernes repræsentanter om medarbejdernes arbejdstidsvilkår. De må ikke forhandle med Uddannelsesforbundet, og de må ikke forhandle med lærernes tillidsvalgte kolleger på arbejdspladsen. De kan drøfte nogle fælles retningslinjer for arbejdet i skolernes SU, men ret til fælles indflydelse, det skal medlemmerne ikke have i fremtiden.

I et større billede var overenskomstforløbet i 2013 historisk. Forløbet og resultatet var både usædvanligt og aldeles uacceptabelt for Uddannelsesforbundet og de andre lærerorganisationer. Det særlige var, at de kommunale – og de statslige arbejdsgivere valgte at kortslutte den danske model for forhandlinger og dermed forhindre, at et kompromis om lærernes arbejdstid kunne nås. Dermed skabte de grundlaget for, at Folketinget ensidigt via lovgivning kunne fastsætte regler for lærernes arbejdstid, som helt fulgte arbejdsgivernes ønsker.

Det var et brutalt og meget tankevækkende forløb. Forløbet viste, at arbejdsgiversidens koordinering af overenskomstforhandlinger på det offentlige område er stærk. På baggrund af den erfaring er der blandt de fleste lønmodtagerorganisationer på det offentlige område en bevidsthed om og en proces i gang i forhold til i langt højere grad at arbejde tæt sammen, bl.a. frem mod OK 15.

Nogle medlemmer var overraskede over, hvorfor deres område blev omfattet af lockouten, fx produktionsskolerne og også vejlederne, som ikke er på lærerarbejdstid. Men arbejdsgivernes formål var, at alle organisationens medlemmer skulle presses, og alle regler om lokale forhandlinger skulle væk. Som organisation skulle vi presses helt i bund, og tillidsrepræsentanternes indflydelse skulle stækkes.

Nogle medlemmer spurgte, hvorfor forbundet ikke bare sagde "ja" til en aftale. Men dels var Moderniseringsstyrelsens og KL's forslag helt urimeligt og uspiseligt, og dels ville forbundets medlemmer ved den efterfølgende urafstemning utvivlsomt have stemt "nej". Dette havde med stor sikkerhed betydet, at vi skulle strejke for at få fornyet overenskomsten. En konflikt havde under alle omstændigheder været resultatet. Og et regeringsindgreb med samme indhold, som vi fik, er også i den situation det realistiske scenarie.

Lockout

Med lockouten i april 2013 drev arbejdsgiverne forbundet og forbundets medlemmer ud i en faglig kamp. En kamp som også Frie Skolers Lærerforening og Danmarks Lærerforening (DLF) var en del af. Alle overenskomstansatte medlemmer af de tre organisationer blev sendt hjem fra arbejdet uden løn fra 1. april 2013. Ingen vidste på dette tidspunkt, hvor lang tid lockouten ville vare.

Uddannelsesforbundet samlede alle lockoutede medlemmer på konfliktens første dag. Derefter mødtes man nogle dage i hver af de fire uger, som lockouten kom til at vare. De lockoutede medlemmer samledes 8 steder i landet, og fremmødet var højt. Møderne blev brugt til drøftelse af situationen, koordinering og forberedelse af initiativer, information fra forbundet og i forløbets sidste uger til en række foredrag med forskellige vinkler på den konflikt, som arbejdsgiverne sendte lærerne ud i. Fra møderne udgik demonstrationer, happenings m.v. til de fleste større byer. En del af aktiviteterne blev gennemført sammen med kolleger fra DLF og Frie Skolers Lærerforening. Synligheden var stor.

Lockoutens fire uger var en fantastisk oplevelse af modstand, engagement, kreativitet, faglig bevidsthed og stort sammenhold. Hver eftermiddag udsendte forbundet et elektronisk nyhedsbrev, ligesom der blev oprettet grupper på Facebook, som blev flittigt brugt af medlemmer over hele landet.

Under lockouten bestod en vigtig del af forbundets informationsarbejde i at tale med journalister om lockouten. Dagligt ringede journalister og bad om kommentarer til forløbet eller for at blive briefet med baggrundsviden.

Lockouten var en kamp for alle medlemmernes arbejdsvilkår – også de medlemmer, som ikke kom i konflikt på grund af deres ansættelsesforhold, eller fordi de arbejdede på det private område.

Lov 409

Siden vedtagelsen af lov 409 har forbundet haft et meget højt niveau af informationsmøder og tillidsrepræsentantkurser. Forbundet prioriterede benhårdt, at tillidsrepræsentanter og medlemmer skulle rustes så godt som overhovedet muligt til at håndtere arbejdsgivernes og Folketingets indgreb i forhold til vores vilkår som undervisere.

TR-uddannelsen blev justeret i forhold til de nye regler, der blev afholdt særlige møder for TR'erne om den nye lokale situation, og de normale temakurser for TR'erne blev afholdt med meget store deltagerantal.

Lov 409 begrænser lærernes professionelle råderum og lærernes repræsentanternes indflydelse på vilkårene for god undervisning. Fra den 1. august 2014 bestemmer alene ledelsen, hvordan lærernes tid skal prioriteres i dagligdagen. Ledelsen har fremover ansvaret for undervisningens kvalitet og bestemmer vores vilkår for at undervise med kvalitet.

Den finansiering, som næsten alle forbundets skoleformer er omfattet af, betyder, at skolerne har et stærkt økonomisk incitament til at "producere" mere undervisning for nedsat pris – dvs. med mindre forberedelsestid. Endvidere presser de centrale arbejdsgivere ledelserne – de skal sørge for, at lærerne leverer mere undervisning end tidligere uden at få den samme tid som før til at forberede den.

Lærere er professionelle og ønsker at levere god undervisning, og lærerne er dem, som i det daglige står over for kursister og elever, og dem som ved, hvad der skal til i undervisningen. Den professionelle lærers samvittighed betyder, at presset havner hos lærerne: "Selvom jeg ikke får tid og løn for det, er jeg bare nødt til at forberede mig ordentligt til min undervisning", og dermed ender lærerne alligevel med at tage ansvar for kvaliteten i den daglige undervisning, også selvom lov 409 siger, at det er ledelserne, som alene har ansvaret for vilkårene – fx tiden til ordentlig forberedelse.

Det er her, det grænseløse lærerarbejde starter. Det er her, arbejdsmiljøet nemt ender med ikke at være i orden for den enkelte lærer. Og arbejdsgiverne vil med lov 409 udover at få mere undervisning for de samme penge erstatte det fælles med det individuelle. Ledelsen taler med den enkelte lærer og fordeler her arbejdsopgaverne. Planlægning og fordeling af arbejdsopgaver skal ikke være et fælles tema for lærerne mere.

Moderniseringsstyrelsen og KL (med stærk opbakning fra regeringens ministre) forsøger i deres udlægning af loven at sætte en stopper for, at tillidsrepræsentanterne kan indgå aftaler

på skolerne – aftaler, som er fælles for alle lærere. Aftaler, som fx sikrer en rimelig arbejdsbelastning, tid til ordentlig forberedelse og gode processer for planlægning og tilrettelæggelse af undervisningen for alle på arbejdspladsen.

Uddannelsesforbundets svar på lov 409 har været, at lærerarbejde er et professionelt arbejde og foregår i et kollegialt fællesskab. Forbundet mener derfor, at man (endnu mere end tidligere) er nødt til at stå sammen ude på arbejdspladserne og bakke op om tillidsrepræsentanterne. Det er tillidsrepræsentanterne, som kan være med til at sikre bæredygtige og fælles løsninger på de udfordringer, skolerne og deres ledelser har.

Historisk er erfaringen i fagbevægelsen, at en stærkere ledelse som modsvar skal mødes af en stærkere kollektiv organisering hos de ansatte.

Forbundet udsendte i foråret 2014 en lille tegnefilm, som dels illustrerer situationen efter den 1. august 2014 og dels understreger vigtigheden af at stå sammen og bag tillidsrepræsentanten.

Efter lovindgrebet var det svært at få de lokale processer frem mod den nye dagligdag fra den 1. august 2014 i gang. Ledelserne var ikke parate.

Dette skyldes særligt Moderniseringsstyrelsens og Kommunernes Landsforenings hårde styring af implementeringen af lov 409. Ledelserne turde ofte ikke gå i dialog med medarbejdere og tillidsrepræsentanter, før hver en sten var vendt med de centrale myndigheder. Den detaljerede og centrale styring af arbejdstilrettelæggelse og resurseanvendelse på skolerne bragte de lokale ledelser i en presset situation, når de skulle finde løsninger, så en professionel hverdag på skolerne kunne fungere. Medarbejdere og tillidsrepræsentanter måtte – på baggrund af de centrale arbejdsgiveres italesættelse af lov 409 som en styrkelse af ledelserne – forvente at møde en ledelse med et stort rum for lokale aftaler og beslutninger. Desværre betyder den centrale styring og kontrol det stik modsatte. Styringen "fra oven" gør det yderst vanskeligt for ledelserne lokalt at levere god ledelse af professionelle undervisere.

Da processen endeligt startede rundt omkring, var billedet meget broget. Det var som nævnt tydeligt, at skoleledelserne rettede ind efter Moderniseringsstyrelsens og KL's hårde kampagne. Styrelsens og KL's skrivelser og "undervisning" gjorde det meget svært for tillidsrepræsentanterne at få skoleledelserne i tale og få indflydelse.

Dog var der på den positive side i flere kommuner vilje og mod til at indgå aftaler om arbejdstid med forbundets tillidsrepræsentanter. Både på kommunale ungdomsskoler og sprogcentre er der indgået aftaler.

(Fra Kongres i Uddannelsesforbundet 2014, skriftlig beretning).

Den "nye virkelig" efter lov 409 er det for tidligt at evaluere på, da loven først er trådt i kraft pr 1.8.14. Vi kan dog konstatere, at kun et meget lille fåtal af ungdomsskoler har indgået deciderede aftaler med vores tillidsrepræsentanter. 4 aftaler er vi bekendte med, dog med mulighed for at antallet kan stige lidt i den kommende måned.

Ellers er arbejdstiden blevet fastlagt af ledelsen/den kommunale ledelse med mere eller mindre dialog og samarbejde med vores tillidsrepræsentanter.

At følge denne "nye virkelighed" og understøtte vores tillidsrepræsentanters virke under disse nye betingelser er et højt prioriteret arbejde i den kommende periode.

Krav til OK 15

Samtidig med arbejdet med lov 409's regler, har forbundet forberedt sig på OK 15. På repræsentantskabsmødet i maj 2014 besluttedes forbundets tematiske OK-krav. Kravene blev rejst på baggrund af erfaringerne fra overenskomstforløbet i 2013 – herunder fra lockouten og lovindgrebet.

Repræsentantskabet fandt resultatet af OK 13 både usædvanligt og uacceptabelt for Uddannelsesforbundet. Både de kommunale og de statslige arbejdsgivere valgte at kortslutte den danske model for forhandlinger og dermed forhindre, at et kompromis om lærernes arbejdstid kunne nås. Dermed skabte de grundlaget for, at Folketinget ensidigt via lovgivning kunne fastsætte regler, som fulgte arbejdsgivernes ønsker. Derudover gav OK 13 kun små lønstigninger. Den økonomiske krise har igennem nogle år betydet lave lønstigninger på hele arbejdsmarkedet.

OK 13 rummede dermed ikke løsninger på de udfordringer, som Uddannelsesforbundets medlemmer oplever i dagligdagen.

Repræsentantskabet besluttede ved OK 15, at Uddannelsesforbundet skal arbejde for, at der skal være aftalte rammer, der sikrer lærerne mulighed for professionelt at forberede, gennemføre og evaluere undervisningen samt at løse øvrige opgaver i tilknytning til undervisningen. Vi skal arbejde for at bygge stærkere værn op om kvalitet i undervisningen, og vi skal arbejde for at sikre et godt arbejdsmiljø. Kvalitet i undervisningen og et godt arbejdsmiljø er derfor hovedoverskrifterne, når overenskomsttemaerne skal præsenteres over for arbejdsgiverne.

Repræsentantskabet fandt arbejdsgiversidens koordinering af overenskomstforhandlinger på det offentlige område så stærk, at vi i lønmodtagerorganisationerne i langt højere grad skal arbejde tæt sammen. Det er en vigtig erfaring fra OK 13, som Uddannelsesforbundet skal huske og arbejde for i 2015.

Uddannelsesforbundet har opstillet seks tematiske krav til OK 15. Derudover vil der være enkelte krav, der ikke direkte kan rummes under de tematiske overskrifter. De seks temaer er:

- *Udvikling af reallønnen*
- *Mere indflydelse*
- *Bedre arbejdsmiljø – undgå overbelastning*
- *Bedre kompetenceudvikling*
- *Større tryghed*
- *Krav til arbejdstid*

Disse temaer vil blive koordineret med de øvrige organisationer i LC og fremlagt og uddybet på forhandlingsmøderne med arbejdsgiverne, som forventes at starte i december og januar.

Konfliktkontingent og to ekstraordinære kongresser

I løbet af 2013 afholdt forbundet to ekstraordinære kongresser.

På den ekstraordinære kongres i marts blev det besluttet at bruge den såkaldte "lånemodell" – ligesom DLF. Modellen blev valgt, fordi konfliktlån er en billigere måde at være i konflikt på end den mere traditionelle konfliktstøttemodel. Desuden besluttede kongressen et lidt lavere

støtteniveau for de lockoutede end beslutningen på den ordinære kongres i 2011. Med henblik på at modsvare denne nedsættelse for de lockoutede blev der besluttet et solidaritetskontingent i seks måneder.

Kongressens fastsættelse af det ordinære konfliktkontingent skete ud fra to hensyn; at konfliktkontingentet skulle være dels så lavt som muligt hver måned, og dels så tilpas kortvarigt at medlemmerne stadig kunne huske, hvad konflikten handlede om. Desuden blev både konflikt- og solidaritetskontingent fastsat ud fra det hensyn, at konflikten skulle koste de lockoutramte og de ikke-lockoutramte det samme. Alle skulle behandles økonomisk ens.

HB besluttede medio 2013 at indkalde til en ekstraordinær kongres i oktober. Baggrunden var dels, at DLF havde truffet en beslutning om et lavere kontingent, og det skabte en ny og svær situation for forbundet, idet nogle medlemmer forventede, at vi ville følge DLF. Dels var der en del medlemmer, som ikke forstod, hvorfor man skulle betale konfliktkontingent, hvis man ikke havde været lockoutet, og andre forstod det ikke, fordi der jo var tale om et lån, som skulle betales tilbage, og endeligt forstod nogle det ikke, fordi forbundet havde en fond med en formue. Gennemførelsen af kongressen og de forudgående generalforsamlinger og valgmøder, gav alle medlemmer – også de utilfredse – mulighed for at møde op, udtrykke deres holdning, stille spørgsmål og stille op til valg som delegeret. Så det var en åben og demokratisk proces.

På kongressen i oktober blev betalingen af konfliktkontingent forklaret. De ikke-lockoutede skal betale konfliktkontingent, fordi

- lockouten vedrørte alle medlemmer, uanset om man havde været lockoutet eller ej. Regeringsindgrebet får nemlig ligeså stor betydning for de lærere, der er ansatte som tjenestemænd eller tjenestemandslignende som de OK-ansatte, og indgrebet kommer også til at få afsmittende virkning for medlemmerne på det private område.
- Lockouten også havde en mere principiell side – nemlig undergravning af den danske model. Det får på den lange bane betydning for alle medlemmer, også dem som ikke er ansat med regler om lærerarbejdstid.
- forbundets fond skal genetableres til næste OK-forhandling, og derfor er det et helt normalt princip, at en faglig organisation, som har været i konflikt, opkræver konfliktkontingent hos alle medlemmer – både de konfliktramte og de, som ikke har været i konflikt.

Desuden blev der truffet beslutning om et lavere månedligt kontingent, men over en længere periode. Det indgik i beslutningen, at det **samlede** kontingent blev lavere, samtidigt med at genetableringen af forbundets fond ikke skulle ske fuldt ud, men kun til et niveau, som svarer til DLF's.

Enkelte har truet med at løbe fra regningen. Men i forbundets vedtægter er det fastlagt, at når en konflikt er slut, så kan man kun melde sig ud, hvis man betaler sin forholdsmæssige andel af konfliktomkostningerne. Det helt store flertal af forbundets medlemmer, som er solidariske med kollegerne, har krav på at have sikkerhed for, at når de betaler deres konfliktkontingent, så er der ikke nogen, der skal kunne løbe fra deres del af regningen og dermed lade andre overtage den. For løber man fra regningen, er der andre der skal betale.

På repræsentantskabsmødet i 2014 gjorde formanden rede for lockoutens påvirkning af forbundets regnskab for drift og fond samt sammenhængen mellem resultatet og forbundets

forventede regnskabsresultater de kommende år. Frem til medio 2017 vil kontingentet og dermed forbundets indtægter være påvirket af konflikten.

Fra kongres i Uddannelsesforbundet, den skriftlige beretning 2014

3. Det uddannelsespolitiske arbejde

Fra fleksuddannelse til kombineret ungdomsuddannelse

Længe før Christine Antorini blev minister for børn og undervisning, talte hun om en fleksuddannelse. Den skulle bidrage til, at flere unge gennemfører en ungdomsuddannelse. Uddannelsesforbundet konstaterede med stor tilfredshed, at fleksuddannelsen eksplicit blev nævnt også i Regeringsgrundlaget fra oktober 2011. Men den politiske proces trak ud.

I regeringsgrundlaget kunne vi konstatere, at daghøjskolerne ikke blev nævnt i forbindelse med fleksuddannelsen, og vi kunne samtidigt konstatere, at daghøjskolerne var blevet placeret i Kulturministeriet. Begge dele fandt vi uheldigt, og det krævede en særlig indsats. Der blev lagt et stort pres på ministeren for børn og undervisning, om at også daghøjskolerne er relevante i forhold til fleksuddannelsen, og dette opnåede forbundet en klar bekræftelse af.

I efteråret 2012 lovede ministeren, at der ikke var ændret på fleksuddannelsens mål og målgruppe, og i foråret 2013 bekræftede hun stadigt, at fleksuddannelsen skulle være en 3. ungdomsuddannelse. Men i efteråret 2013 forlød det på vandrørene, at en kommende fleksuddannelse ville være begrænset til en EGU-lignende uddannelse.

Forbundet fremførte vedvarende behovet for en

- alternativ, SU-berettiget ungdomsuddannelse på op til tre år med en ny organisatorisk ramme, hvor man tager elementer fra de uddannelser, som vi kender i dag – fx fra daghøjskolerne, produktionsskoler, ungdomsskoler, erhvervsskoler og VUC – og får dem til at spille sammen på en ny måde til gavn for den enkelte unge.
- tredje uddannelsesvej, der som udgangspunkt ikke bare er en overgang til en af de ungdomsuddannelser, som vi kender i dag, men som dog giver mulighed for, at den unge efter et stykke tid i fleksuddannelsen har opnået kompetencer og afklaring, som betyder, at han/hun overgår til en erhvervsuddannelse eller en gymnasial uddannelse.
- Uddannelsesvej til de unge, som ikke passer ind i de formsyede kasser, og som har behov for afklaring, styrke og motivation.

Ovenstående blev fremført ved møder med og henvendelser til ministeren, og i den løbende dialog med arbejdsmarkedets parter, de politiske partiers ordførere, Produktionsskoleforeningen og Daghøjskoleforeningen. Forbundet har hele tiden har været i offensiven i forhold til uddannelsen – også i pressen.

Resultatet – Den kombinerede ungdomsuddannelse, som er en del af EUD-reformen, opfylder ikke behovet. Aldrig har der været talt så meget **og** især så længe om behovet for en ungdomsuddannelse til de unge, der ikke er motiverede for en ordinær ungdomsuddannelse. Uddannelsen er meget langt fra den fleksuddannelse, som Uddannelsesforbundet har arbejdet målrettet for de seneste år. Vi havde håbet på, at en ny tredje vej til uddannelse ville være en

reel ny uddannelsesvej til de unge, som ikke passer i de formsyede kasser. De unge har brug for et uddannelsesstilbud, som de kan vælge aktivt til og ikke kvalificere sig negativt til – en uddannelse, de kan være stolte af.

Det endelige resultat er – efter pres fra bl.a. Uddannelsesforbundet - en uddannelse, der ikke **kun** retter sig mod beskæftigelse, men også uddannelse. Den forventede beskæftigelse er på et ufaglært arbejdsmarked, men forbundet har sine stærke tvivl om, om uddannelsen kan give de unge kompetencer, der giver mulighed for beskæftigelse, eller om de unge ender i en blindgyde, fordi uddannelsen ikke forbedrer deres muligheder for at komme i arbejde.

Forbundet finder det dog positivt, at rigtig mange af Uddannelsesforbundets medlemsområder er tiltænkt en aktiv rolle i uddannelsen – produktionsskoler, erhvervsskoler, daghøjskoler, ungdomsskoler og VUC'er skal indgå i et konstruktivt samspil med hver deres kernekompetencer og styrker.

10. klasse

Udbuddet af 10. klasse i kommunerne er under forandring. Mange steder ser vi, at flere og flere kommuner etablerer samarbejde om 10. klasse med erhvervsskoler.

Før jul i 2013 sendte Uddannelsesforbundet sammen med DLF en vejledning til forbundenes tillidsrepræsentanter og til KL om 10. klasse. Uddannelsesforbundet mener, at 10. klasse bør bevares og styrkes. De kommunalt forankrede tilbud i 10. klasse skal ikke nedlægges, men 10. klasse skal styrkes ved at gøre undervisningen mere praktisk og anvendelsesorienteret og ved at udvikle samarbejdet mellem skolen, ungdomsuddannelserne og arbejdsmarkedet. (Lærere fra 10. klasse og erhvervsuddannelserne kan fx sammen tilrettelægge og gennemføre et undervisningsforløb. Det kan også ske ved at gøre brug af tolærerordninger med 'gæstelærere' i 10. klasse fra erhvervsuddannelserne og omvendt.)

Sammen med DLF opfordrede Uddannelsesforbundet Folketingets Børne- og Undervisningsudvalg til at se nærmere på den såkaldte 20/20 model, hvor unge kombinerer 20 uger i 10. klasse med 20 uger på en erhvervsuddannelse. Modellen skal hjælpe flere unge i gang med en ungdomsuddannelse og forhindre frafald. Men den burde gøres mere fleksibel, således at man kan kombinere fx 2 dage i 10. klasse og 3 dage på en erhvervsskole. Dette ønske er blevet opfyldt i forbindelse med EUD-reformen.

For at forankre og styrke Uddannelsesforbundets arbejde med udviklingen af 10. klassetilbud, holdt Uddannelsesforbundet en konference om 10. klasse som overgang til en ungdomsuddannelse. På konferencen sættes fokus på udviklingen af 10. klassetilbuddene og samarbejdet mellem uddannelsesforbundets skoleformer. I forlængelse af konferencen har forbundet arbejdet på opbygningen af en faglig sammenslutning for forbundets 10. klasselærere.

Ungdomsskolen

Også Ungdomsskolen har fået en reform i løbet af kongresperioden. Folketinget vedtog nemlig en ny folkeskolelov i efteråret 2013. En intention i loven er, at ungdomsskolen og folkeskolen skal styrke deres partnerskaber. Dette finder forbundet positivt.

Men samtidig blev Folkeskolerådet til Rådet for børns læring, og i den sammenhæng måtte forbundet ud i en særdeles hård kamp for at bevare vores plads i rådet. Selvom det nye råd

fastholdt sine opgaver, bl.a. at rådgive undervisningsministeren om udviklingen i ungdomsskolen, var forbundet i første omgang skrevet ud af rådet. Men efter heftig aktivitet, ikke mindst ift. politikerne, lykkedes det i 12. time at genvinde en plads i det nye råd.

(Fra Kongres i Uddannelsesforbundet 2014, skriftlig beretning).

4. Skoleformens udvikling

Som tidligere nævnt forventer vi at tendensen med organisatorisk at flytte 10. klasse ind under ungdomsskolen vil fortsætte.

Om inklusionsdagsordenen vil reducere antallet af heltidsundervisningsskoler er svært at forudsige – vi har endnu ikke set et markant fald i denne aktivitet på skolerne.

Flere ungdomsskoler er begyndt at drive STU undervisning – det er fortsat i mindre målestok – men en tendens.

Vi forventer også at den kombinerede ungdomsuddannelse vil kaste aktiviteter af sig i ungdomsskolen.

Internt:

Storkurserne

Vores traditioner med afholdelse af et årligt storkursus for landets ungdomsskolelærere har stået på i snart 30 år! De sidste år har vi nået over de 90 deltagere. Kurserne er i dag velkendte for medlemmerne. Her er mulighed for at "netværke", udveksle erfaringer og få et spændende professionelt input til det daglige arbejde. Sektionen yder et økonomisk tilskud for at forsøge at holde udgifterne/deltagerbetalingen nede. Det er spændende om vi fortsat kan tiltrække så mange deltagere – og om skolerne vil prioritere deltagelsen.

Projekt "Metode- og kvalitetsudvikling i ungdomsskolernes heltidsundervisning".

Ungdomsskoleforeningen har i samarbejde med Uddannelsesforbundet og Landsforeningen af skoleledere iværksat projektet 'Metode og kvalitetsudvikling i ungdomsskolernes heltidsundervisning – med sigte på flere unge i uddannelse'. Formålet er at identificere eksempler på god undervisningspraksis i ungdomsskolens heltidsundervisning med henblik på at forfine og udvikle nye pædagogiske og didaktiske metoder og værktøjer til de samlede heltidsundervisningstilbud. Projektet skal bidrage til at flere unge der har gået i ungdomsskolens heltidsundervisning påbegynder og gennemfører en ungdomsuddannelse.

Undervisningsministeriet har bevilget 1 mio til projektet, som forventes færdigt sidst i 2014.

5 af vores skoler har været modelskoler og yderligere 5 skoler har været partnerskabsskoler for at afprøve modelskolernes metoder og værktøjer.

US-Centret /Ungdomsskoleforeningen

Vi har i perioden forøget samarbejdet med US-Centret – nu Ungdomsskoleforeningen.

Ungdomsskoleforeningen har oprettet en række netværksgrupper om bl.a. 10. klasse og om heltidsundervisning. Lærernes deltagelse er vigtige og anerkendes fuldt ud. Vi har understøttet denne udvikling ved at give tilsagn om frikøb og dække transport for vores medlemmers deltagelse. Vi har i

perioden i fællesskab af afviklet en række konferencer og bl.a. samarbejdet om høringsvar til gavn for begge parter.

5. Sektionsbestyrelsen

Sektionsbestyrelsen har i hele perioden, 2011-2014, bestået af følgende:

Formand: Jan Andreasen

Næstformand Uffe Larsen

Kasserer: Lasse Langfeldt

Søren Akselsen

Jesper Schlütter

Pernille Norbrink

Jette Lykke Møhl

Sven Lumholdt, som i perioden er blevet erstattet af Jørgen Friis

1. suppl: Erik Balle
2. suppl: Jeppe Jensen
3. suppl: Sofus Teislev

Sektionsbestyrelsens møder

Bestyrelsen har afholdt 4 årlige bestyrelsesmøder, hvoraf det ene har fået fast karakter af et 12-12 møde, hvor der er mulighed for at "se fremad", ligesom der er plads til at invitere gæster fra bl.a. beslægtede fagforeninger.

Alle bestyrelsesmøderne har tillige sekretariats deltagelse. Konsulent Kirstine Bünemann er i dag tilknyttet sektionens bestyrelse. Kirstine er "hovedkonsulent" på området sammen med Lene Bjerre og Susse Grønberg.

Bestyrelsens suppleanter deltager på lige fod i bestyrelsesmøderne.

Sektionsbestyrelsens repræsentation

Internt:

Sektionens formand har i perioden været

- medlem af forbundets Hovedbestyrelse
- næstformand i Uddannelsespolitisk udvalg.
- Fast deltager på Fagpolitisk udvalgs møder.

Sektionens formand er repræsenteret i

- Ungdomsskoleudvalget
- Skolerådet, som i perioden har skiftet navn til Rådet for Børns læring
- Bestyrelsen for CeFU (Center for Ungdomsforskning)
- Repræsentantskabet for EVA (Danmarks Evalueringsinstitut)

Lasse Langfelt sidder i

- Lærernes Pension, Medlemsforum Vest

Sektionsbestyrelsen – august – 2014